

РЕШЕНИЕ

№ 19599

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12830** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Образувано е по жалба от Л. Р. К. срещу Решение № ГС-05-34/02.12.2024 г. на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/. Иска се оспореният акт да бъде отменен като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представени са писмени бележки.

Ответникът- главният секретар на Дирекция за национален строителен контрол, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата.

В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт в посочените части, намира следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с подаден от него сигнал на 15.10.2023 г. за незаконно строителство със заявление с вх. № С24-4027-09-142/21.11.2024 г. Л. Р. К. е поискал да му бъде предоставена обществена информация, съдържаща се в констативни протоколи за оглед и проверка на място относно спортни обекти, паркинг и други в двора на Военна академия „Г. С. Р.“.

С оспорения акт е прието, че заявителят прави искане за предоставяне на констативен протокол от 21.11.2024 г., съставен от служители на РДНСК С., при извършена проверка на място на територията на Военна академия „Г. С. Р.“. Посочено е, че констативният акт от проверката няма самостоятелно значение и е свързан с оперативната подготовка за издаване на краен административен акт. Достъпът до търсената информация е ограничен на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Поради това е отказан достъп до исканата със заявление с вх. № С24-4027-09-142/21.11.2024 г. информация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок /л. 52/ срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезата по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Предвид цитираната законодателна уредба, за да бъде проведена успешно процедурата по предоставяне на търсената информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. Съдът намира, че за процесния случай тези предпоставки са налице. В допълнение ответникът не изложил възражения в тази връзка нито в административното, нито в съдебното производство. ДНСК е държавен орган, чиито функции са свързани с осъществяване на контрол върху законността на строителството, а исканата информация е пряко свързана с осъществяваната от него дейност. Поради това ДНСК е задължен по смисъла на чл. 3 ЗДОИ субект, а исканата информация очевидно е такава, която се създава и съхранява при дирекцията във връзка именно с извършваната от нея дейност. Информацията по подаденото заявление е обществена по смисъла на чл. 2, ал.1 ЗДОИ. Необходимо е да се посочи, че предметният обхват на дейността на ДНСК във връзка с осъществяването на контрол върху строителството обуславя правната възможност всеки гражданин да иска достъп до информацията, свързана с тази дейност – решение № 8555/11.07.2016 г. по адм.д . № 7044/2015 г. на ВАС.

Спорният въпрос по делото е дали исканият протокол за извършена проверка на 21.11.2024 г. на място е свързан с оперативната подготовка за издаване на адм. акт и има ли самостоятелно

значение.

Съгласно чл.13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, а съгласно чл.13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Съдът счита, че процесната информация не попада в изключението по чл.13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Търсеният протокол има самостоятелно значение, доколкото не се твърди и не са представени доказателства от ответника въз основа на него да е издадена заповед по чл.225 или 225а ЗУТ. Поради това процесният протокол не е послужил за оперативната подготовка по издаването на административен акт.

Освен че исканата информация е изцяло с отделно и независимо правно значение, ответната страна не е съобщила при произнасянето си и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ, според която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

В оспореното решение няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗДОИ, касаещ приложението на чл. 13, ал.4 ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

Съгласно §1 т.6 ДР ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1 т. 6 ДР ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ.

Оспореният пред съда административен акт не съответства и на целта на закона, която може да се изведе по тълкувателен път от нормите на чл. 2, ал. 1, чл. 6, ал. 1 и чл. 28, ал. 1 ЗДОИ - да се осигури възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти чрез гарантиране на правото им да получат навременна, ясна, достоверна и пълна информация. Съдът намира, че търсената информация ще даде възможност на Л. Р. К. да си състави мнение относно своевременното и независимо упражняване на правомощията на ДНСК и осъществявания от дирекцията строителен контрол.

След като ответникът е задължен субект по ЗДОИ и исканата информация е обществена и не са налице предпоставки за ограничаване достъпа до последната, ответникът дължи предоставянето ѝ. Административният орган следва да предостави на Л. Р. К. исканият констативен протокол от проведена проверка на 21.11.2024 г. на място на територията на Военна академия „Г. С. Р.“.

Предвид изложеното Решение № ГС-05-34/02.12.2024 г. на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на спора разноски не се дължат, тъй като такива не са претендирани.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, II отделение, 24 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ГС-05-34/02.12.2024 г. на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол.

ВРЪЩА административната преписка на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол за произнасяне по заявление с вх. № С24-4027-09-142/21.11.2024 г. на Л. Р. К., съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: